

ת"פ 45931/01/16 - מדינת ישראל נגד א א

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 45931-01-16 מדינת ישראל נ' א (אחר/נוסף)

בפני
כבוד השופט שמואל הרבסט
מדינת ישראל

המאשימה

נגד
א א (אחר/נוסף)

הנאשם

גזר דין

כתב האישום שתוקן כחלק מהסדר טיעון, מחזיק שני אישומים על פיהם הודה הנאשם והורשע בעבירה אחת של אימים ועבירה אחת של תקיפה לפי סעיפים 192 ו-379 לחוק העונשין, תשל"ז-1977 (להלן: "**חוק העונשין**").

הרקע לאישומים הוא התנגדותו הנחרצת של הנאשם לנישואי אחייניתו המתלוננת הגב' מ א עם המתלונן מר ט ק, ומסכת אימים ואלימות שהפעיל כלפיהם במטרה למנוע את חתונתם ובהמשך לבטל נישואיהם.

על פי האישום הראשון, חודשים מספר עובר ליום 14.1.16, בעיר העתיקה בירושלים, איים הנאשם על מר ק באומרו: "**אם תתחתן איתה אני אדקור אותך בכל מקום, הרופאים לא יודעים איך לתפור אותך**".

האישום השני מתאר כי חודשיים עובר לכך, ביום חתימת הכתובה, דחף הנאשם את המתלוננת בפניה ואת אחיה הקטין דחף לעבר הקיר.

כחלק מהסדר הטיעון, הסכימה המאשימה כי יוגש תסקיר בעניינו של הנאשם, ועמדתה העונשית תיבחן לאחר קבלתו.

משהתקבל תסקיר שירות המבחן טענו בצדדים טיעוניהם לעונש.

ב"כ המאשימה טען כי נוכח העבירות המיוחסות לנאשם ולאור הערכים המוגנים הרי שמתחם הענישה צריך שיעמוד על **מאסר שיכול וירוצה בעבודות שירות ועד לשנת מאסר בפועל**.

נוכח עברו הפלילי של הנאשם הכולל שבע הרשעות קודמות בעבירות נשק, אלימות, הזדהות עם ארגון טרור וכן תקיפת שוטרים, החל משנת 1989 ועד לשלהי שנת 2012, בגין הוא נדון במצטבר לענישה כוללת של 68 חודשי מאסר בפועל יחד עם ענישה נלווית, הרי שהמאשימה עותרת לעונש של **6 חודשי מאסר בפועל**, מאסר מותנה וקנס.

הסניגור טען מנגד כי עונשו של הנאשם צריך שיהיה מתון בהרבה מזה אשר הוצג בידי המאשימה, תסקיר שירות

המבחן מלמדנו כי הנאשם בן 43 שנים, רווק ומצוי כעת במעצר בית מלא בבית אחותו.

בעבר, עסק הנאשם בעבודה כשומר ראש של אישים פלסטיניים, וכיום הוא עובד בחברת מחשבים כאשר, לדבריו, הוא הדמות המשמעותית והאחראית במשפחתו.

רישומי הפלילי של הנאשם מלמד על הרשעתו מזה שבע פעמים בעבירות נשק, חברות בארגון טרוריסטית, התפרעות, אלימות ותקיפת שוטרים בגין הוא נדון לענישה מצטברת של 57 חודשי מאסר וכן ענישה נלוות.

הנאשם מכחיש את המיוחס לו ואינו נוטל אחריות על מעשיו, והוא שולל כל התנהגות אלימה מבחינתו. קצינת המבחן מעריכה כי הנאשם הינו אדם כוחני ופטריאכלי אשר, כאמור, אינו נוטל אחריות על עברותיו, ומשכך, יש להטיל עליו ענישה הכוללת **מאסר שירוצה בעבודות שירות ומאסר מותנה** אשר יש בו להוות ענישה מוחשית, מרתיעה ומציבת גבולות.

דין והכרעה

מתחם העונש ההולם

בהתאם לתיקון 113 לחוק העונשין ועקרון ההלימה המנחה, מתחם העונש ההולם נקבע בהתאם לערכים החברתיים המוגנים בעבירות, מידת הפגיעה בהם ונסיבות ביצוען, וכן בהתאם לענישה הנוהגת בפסיקה.

בעבירות האיומים מוגן הערך של ההגנה על חיי האדם, הזכות לביטחון אישי ושלוות נפש. כך גם בעבירה של תקיפה מוגן ערך חיי האדם, השמירה על שלמות הגוף ובריאותו.

שתי העבירות יחד משקפות ערך חברתי ציבורי שיבטיח חברה מתוקנת, שבה לחיי אדם ערך והגנה, והמרחב הציבורי הוא כזה שאזרחים יכולים להתהלך בו ברוגע ובביטחון, ולדברים ומעשים אלימים- אין בו מקום.

בית המשפט העליון עמד לא אחת על הצורך בביעור התופעה של אלימות כדרך ליישוב מחלוקות, וקבע כי על הענישה במקרים אלה להיות מרתיעה, כפי שקבעה כב' השופטת ע' ארבל:

"על עבירות אלימות דובר רבות בתקופה האחרונה בבית משפט זה, וזאת לאור החשש כי תופעה זו הולכת ומתפשטת בחברה הישראלית, כאשר אנו עדים לא אחת לפתרון סכסוכים בדרכי אלימות ואף להפעלת אלימות בעבור עניינים של מה בכך. מוסכם על כולם כי על בית המשפט, אשר בתוך עמו הוא יושב, להירתם למאבק בנגע האלימות באמצעות הטלת עונשים מרתיעים בעבירות אלימות" (ע"פ 6867/06 עזאם נ' מדינת ישראל, פסקה 19 לפסק הדין מיום 12.10.08, פורסם בנבו).

המעשים המתוארים בשני האישומים בוצעו באותה התקופה, חודשים מספר עובר לנישואי המתלוננים. הם בוצעו על אותו רקע, כשהמטרה בביצועם אחת, וביניהם קשר הדוק, ולכן מדובר במסכת עבריינית אחת שלגביה ייקבע מתחם עונשי אחד.

נסיבות ביצוע העבירות מלמדות, כי מסיבותיו של הנאשם הוא נישואי המתלוננים לא היו לרוחו, ולשם סיכולם פעל באופן הפסול האמור. הנאשם דחף את המתלוננת ואף הוסיף ודחף את אחיה הקטין, תוך הבעת התנגדותו לנישואי המתלוננת. בנוסחו של כתב האישום המתוקן כיום, ומבלי להקל באלומות המכוערת במעשים, הרי שלא מדובר בתקיפה במדרג חומרה גבוה, כך שמידת הפגיעה בערכים המוגנים במקרה זה אינה משמעותית ביותר. דווקא מעשי האיומים במקרה זה, בהם לא עשה הנאשם שימוש בכוח הזרוע, מקימים חשש כבד לחייו של המתלונן, מאחר שהאיומים שהשמיע הנאשם לעברו היו ברורים ומפורשים. הנאשם פירט באוזני המתלונן בדיוק רב כיצד ידקור אותו "בכל מקום" בגופו כך שהרופאים לא ידעו "איך לתפור אותו". הרקע המתואר בחלק הכללי של כתב האישום אודות התנגדותו הנחרצת והאלימה של הנאשם לנישואים, יוצר חשש אמיתי כי לשם מניעת נישואי בני הזוג, יממש הנאשם את איומיו.

נסיבות אלה מלמדות על מעשים שמשולבים בהם תכנון ואימפולסיביות; מחד, הרצון למנוע את הנישואים והבחירה בנקיטת אלימות לשם כך, מאידך חמתו של הנאשם וזעמו הם שהובילו אותו לפעול כאמור. תקיפת המתלוננים גרמה כאב למתלוננת ואחיה, וודאי שהפרו את שלווה וגרמו להם חשש רב לחייהם, וכך גם האיומים שהשמיע הנאשם באוזני המתלונן.

הנאשם הבין את משמעות מעשיו ואת הפסול בהם, מידת שליטתו בהם היתה בלעדית וכך גם יכולתו להימנע מהם, אך הוא בחר להפגין את כוחו, אלימותו ואכזריותו כדי להשיג את מטרתו באופן פסול זה.

בהתחשב בכל זאת וכן בענישה הנוהגת בפסיקה, נע מתחם הענישה בענייננו בין עונש שינוע בין **מאסר שיכול וירוצה** **בעבודות שירות ועד 14 חודשי מאסר לריצוי בפועל**.

מתחם העונש המתאים

הנאשם יליד שנת 1973, בן כ-43 שנים, רווק המתגורר אצל אחותו.

לזכותו יש לשקול את הודאתו בעבירות המיוחסות לו ושיתוף הפעולה עם רשויות החוק.

כן יש לשקול לזכותו את העובדה כי שהה 8 ימים במעצר של ממש, ולאחר מכן חודשים ארוכים במעצר בית שהוקל רק בחודש יוני שנת 2016. עוד יצוין, כי ככל הנראה, שורר שקט בין הצדדים המעורבים בכתב אישום זה.

עם זאת, לחובת הנאשם עבר פלילי מכביד הכולל **7** הרשעות בעבירות אלימות שונות ועבירות נוספות. הנאשם ריצה בגין מעשים אלה עונשי מאסר ממושכים, אך כתב האישום שלפניי מוכיח כי אלה לא גרמו לו לשנות מדרכו הרעה, והוא מוסיף לנקוט באלימות, להטיל אימה על סביבתו הקרובה ולפתור מחלוקות בכוח הזרוע.

מאז ביצע את העבירות הנדונות בראשיתה של שנה זו, חלפו כ-9 חודשים, כאשר תחילה היה הנאשם נתון במעצר ובהמשך שוחרר בתנאים מגבילים למעצר בית בבית אחותו.

בהעדר שיקולים מיוחדים לזכותו של הנאשם, ולאחר בחינת כלל הנסיבות, אלה הקושרות בביצוע העבירות ואלה שאינן קשורות בהן, מצאתי כי בענייננו נוכח המעשים החמורים ובהתחשב בעברו של הנאשם, שיקולי הגמול וההרתעה גוברים על שיקולי הענישה האחרים, ולפיכך אני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:

1. ששה (6) חודשי מאסר לריצוי בפועל אשר יכול וירוצו בעבודות שירות בכפוף לחוות דעתו של

עמוד 3

הממונה על עבודות השירות ובהתאם לה.

2. ארבעה (4) חודשי מאסר אשר אותם לא ירצה הנאשם אלא אם יעבור תוך שלוש שנים מהיום על כל אחת העבירות בהן הורשע בגזר דין זה.

3. קנס בסך 4,000 ₪ או 80 ימי מאסר תמורתו. הקנס ישולם עד ליום 1.9.17.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי תוך 45 יום.

ניתן היום, י"ח תמוז תשע"ז, 12 יולי 2017, בנוכחות הצדדים ובאי כוחם.